

Aan: Chinese onderhandelaars op de Wereldklimaatop van de VN
Onderwerp: Briefing over de doelen van de onderhandelingen

Doelen

China tracht te onderhandelen over een globale overeenkomst die de klimaatrisico's kan beperken door de broeikasgasemissies te verminderen, maar zoekt ook de beste uitkomst voor onze economie en essentiële nationale belangen. Tijdens de klimaatonderhandelingen van de VN in 2015 in Parijs, spraken de landen af om de opwarming van de aarde te beperken tot een doelstelling van "ver beneden 2°C" boven het pre-industriële niveau. Jij moet nu over het volgende beslissen:

1. Het al dan niet overgaan tot acties om de uitstoot van China te beperken. Zonder maatregelen verwacht men dat de emissies van China significant zullen groeien tegen 2100. Je kan beslissen wanneer de emissies zullen stoppen met groeien, wanneer ze zullen beginnen te dalen, en met welk percentage de emissies jaarlijks zullen afnemen – als je tenminste al overgaat tot emissiebeperkingen.
2. Of je al dan niet een verbintenis wil aangaan om ontbossing te verminderen, of om bebossing of herbebossing te verhogen.
3. Hoeveel je zal bijdragen aan, of opnemen van, het Groene Klimaatfonds, dat bedoeld is om tegen 2020 minstens \$100 miljard /jaar te voorzien voor ontwikkelingslanden om hun uitstoot te verminderen en zich aan te passen aan de klimaatverandering.

Context

De wetenschappelijke consensus over het klimaat is duidelijk: meer dan 97% van de klimaatwetenschappers zijn het erover eens het klimaat aan het veranderen is, dat het in de eerste plaats veroorzaakt wordt door het gebruik van fossiele brandstoffen en dat de gevolgen verschrikkelijk kunnen zijn. China is kwetsbaar voor klimaatverandering, omdat de water-, voedsel- en energiesystemen van het land al onder druk staan en naar verwachting steeds meer onder druk zullen komen te staan door de stijgende zeespiegel, droogte, waterschaarste en hittegolven.

Publieke Opinie

Onze bevolking, zoals overal ter wereld, wil in een gezonde omgeving leven, maar ze willen ook hun levensstandaard verhogen; dat omvat het beschikken over een degelijke job, woning, voeding, gezondheidszorg, mobiliteit en nationale veiligheid. Er is wijdverspreide erkenning in ons land over de realiteit van de klimaatverandering, hoewel slechts een beperkt aantal mensen de akkoorden ondersteunen om de daarmee gepaard gaande risico's aan te pakken.

Opportunities

Naast het vertragen van de klimaatverandering, zou het bereiken van een overeenkomst om de emissies in te dijken ook de lokale luchtvervuiling verminderen, die de gezondheid van onze bevolking schaadt en in sommige gevallen politieke onrust veroorzaakt. Bovendien groeit onze economie snel, en zijn we een oprijzende supermacht die een ware hefboom kan zijn voor onze bedrijfskansen op het vlak van een energietransitie weg van fossiele brandstoffen.

Nationale Actie

We moeten in de eerste plaats ons recht op ontwikkeling verdedigen. Toch erkennen we dat onze afhankelijkheid van fossiele brandstoffen, vooral steenkool, een negatieve impact heeft op onze gezondheid. In het vooruitzicht van de klimaatonderhandelingen in Parijs in 2015, beloofden we dat onze CO₂-uitstoot ten laatste in 2030 zijn top zou bereiken. Om dit doel te behalen moet de capaciteit voor hernieuwbare elektriciteit en stroomproductie met een nuluitstoot toenemen tot op het niveau van de volledige kolengestookte capaciteit vandaag in China of ruwweg de huidige capaciteit voor elektriciteitsproductie in de VS. Het succes van onze huidige inspanningen zal bepalen of we onze belofte kunnen houden of zelfs kunnen verbeteren.

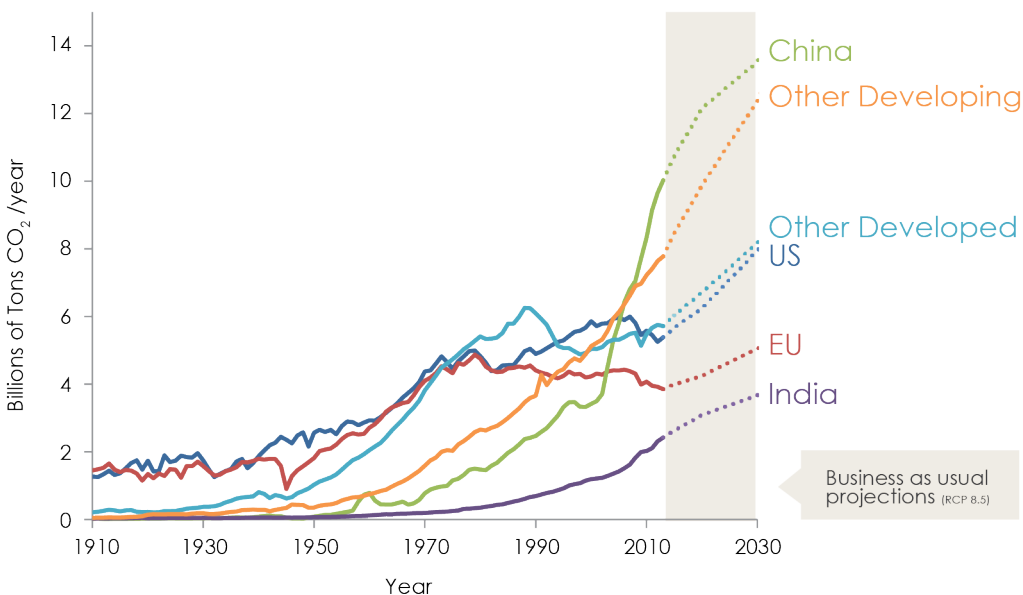
Bossen en landgebruik

We kunnen de emissies door ontbossing en landdegradatie verlagen (REDD). De meeste van de nog bestaande tropische regenwouden liggen in ontwikkelingslanden en jammer genoeg vindt ontbossing op grote schaal plaats. Een plan om bossen te beschermen helpt om de emissies te beperken.

Globale Landschap

- De ontwikkelde landen veroorzaakten de klimaatcrisis en zouden dus verantwoordelijkheid moeten opnemen om die aan te pakken. Deze landen bouwden hun economieën op met fossiele brandstoffen, en nu, terwijl we eindelijk onze eigen bevolking uit de armoede aan het werken zijn en het gros van hun consumptiegoederen produceren, kunnen wij geen oneerlijke last dragen m.b.t. de emissiereducties. Onze emissies per persoon zijn slechts ongeveer 40% van die van de VS. Onze gemiddelde levensstandaard mag dan wel aan het stijgen zijn, maar ligt nog een heel stuk lager dan in de VS, Europa, Japan en andere ontwikkelde landen.
- China is een land in ontwikkeling maar ondervindt toch druk om bij te dragen aan het Groene Klimaatfonds, omdat we nu de tweede grootste economie van de wereld zijn. Tegenover elke inspanning die wij leveren, zou een significante inspanning tot actie moeten staan vanwege de VS, de EU en andere ontwikkelde landen.
- De ontwikkelde landen hebben schrik voor de snelle economische groei die wij nu eindelijk meemaken, en proberen mogelijk het globale klimaatverdrag te gebruiken om onze groei te vertragen, onze markten in te perken, en onze wereldwijde diplomatieke en militaire invloed in te dijken. Ondertussen hebben de VS beloofd om hun emissies te verminderen met slechts 26-28% tegen 2025 t.o.v. het niveau in 2005. Deze belofte krijgt sterke politieke tegenkanting van de leden van het Amerikaanse Congres en mensen die een zakelijk belang hebben bij het voortzetten van de consumptie van fossiele brandstoffen.

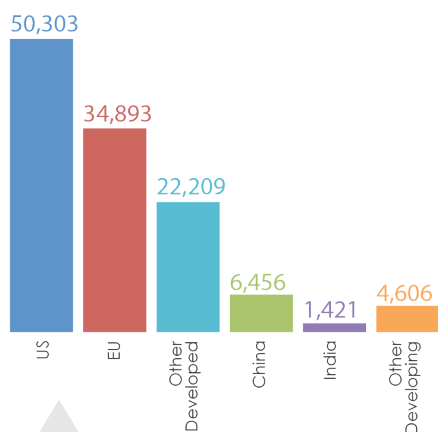
CO₂-Emissies uit Fossiele Brandstoffen en Cementproductie

Ongeveer drie vierde van de totale CO₂ die vrijkwam bij het verbranden van fossiele brandstoffen sinds het begin van de Industriële Revolutie komt uit de ontwikkelde landen.

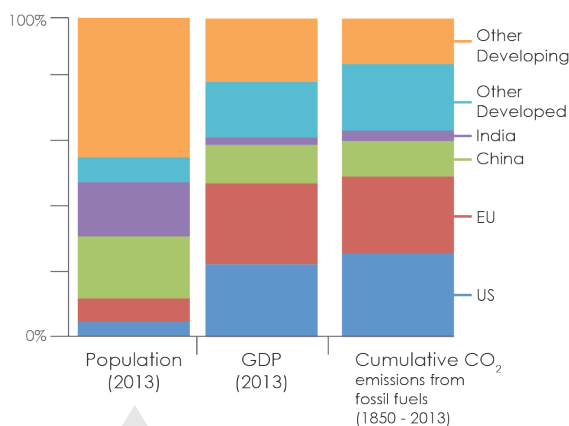
Zweden hield een jaarlijkse emissiereductie van 4.5% vol om hun afhankelijkheid van olie te verlagen (1976-1986). In Frankrijk en België zagen we in die periode dezelfde inspanningen. Van de andere kant waren de meest significante historische emissiereducties het gevolg van een financiële of politieke crisis. Volgens UNEP is een jaarlijkse reductie van 3.5% extreem ambitieus.

GDP per person (2010 US Dollars)

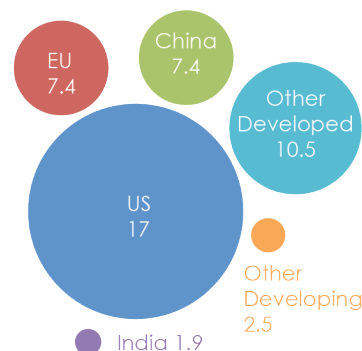
BBP per persoon is in de VS meer dan 7.5 en 35 keer groter dan in respectievelijk China en India.

Population Wealth and Cumulative Emissions

In China, India en andere ontwikkelingslanden woont 81% van de wereldbevolking, die maar 35% van de rijkdom van de wereld bezit en 29% uitstoot van de cumulatieve emissies.

Emissions per person 2013 (tons CO₂ per year)

CO₂-emissies per persoon in de VS, EU, en andere ontwikkelde landen zijn veel hoger dan in de ontwikkelingslanden (i.e., India, China en andere ontwikkelingslanden). Met minder dan 5% van de wereldbevolking, stoten de VS alleen 15% van de globale emissies uit.